

ושינגטון וניו יורק הם שטחים כבושים. כמו עזה ורמאללה

NINCOMPOOPS

גרם שאינו ממלא באופן עיוור את ההוראות הבי-
אות מישראל.

הדבר הופגן בכמה מערכות בחירות דרמטיות, שבהן רוכז הכוח הכספי היהודי כדי להפיל נבחר שעורר במיוחד את זעם ישראל. הזעזוע של מיקרים אלה הגיע לכל רחבי הזירה הא-מריקאית. כיום לא יעלה על דעת שום פוליטיקאי אמריקאי להמרות את פי ישראל, אלא אס-כ"ן הגיע במילא לסוף דרכו. התנגדות לישראל פירושה התאבדות פוליטית. הלחץ על הבית הלבן, מרכז ההחלטות המדיניות, הוא כפול. ראשית, שום נשיא אינו יכול לפעול כאשר הקונגרס אינו משתף עימו פעולה. שנית, היהודים ממלאים תפקיד רבי-עוצמה, גם במערכת הבחירות לנשיאות עצמה, בשל שליי-טם בכמה מדינות מפתח.

הזרוע השלישית של השליטון היהודי היא ממלכת-התיק-שורת. בגלל הכישורים והתכונות המיוחדים של הציבור היהודי, ממלאים היהודים תפקידי-מפתח במערכות העיתונות, בתחנות הטלוויזיה והרדיו, בספרות ובעולם-הקולנוע. גם כאן הלחץ הוא כפול: הלחץ הישיר של ה-עורכים והעיתונאים היהודיים, והאיום הבלבלי של הקהילה העיסקית היהודית. אין עיתון יומי חשוב אחד בארצות-הברית המוכן להסתכן בהרס בלבלי של קהילה זו.

לכן מוכן מאליהו שהאמריקאים יכפו את השלום על ישראל. או לפחות יכריחו את ישראל לעשות את הצעד הראשון לקראת השלום. כל מחשב יכול לקבוע זאת בוודאות גמורה.

נכון? לא נכון.
כי יש במחשב וירוס, המשבש את כל ההיגיון.

דברים הבאים עלולים להזכיר דברים של אנטי-סמים. ואכן, הם מקבילים לדברים שאמרו האנטי-סמים מאז שהמציאו את הפרוטוקולים של זקני-ציון. אולם אדם פארנאווארי, הסובל משיגעון-הרדיפה, יכול להיות גם נרף באמת. השיגעון שלו יישאר שיגעון, גם כאשר כל המאפיה תהיה בעיקבותיו. הטירוף האנטי-סמי נשאר טירוף, גם כאשר הוא משתמש בתיאור של מצב שהוא די נכון.

הפארסה הזאת נמשכת. מיום ליום. מכותרת לכותרת. השחקנים מרימים כוסות ריקות ושותים מהן בלגמות גדר-לות. הם מנופפים חרבות-עץ זה מול זה. הם מחליקים על רגליהם שלהם עצמם ונופלים.

הפארסה של ההתערבות האמריקאית, העומדת בכל רגע, ארטיטו, להביא את השינוי המיוח-חל.

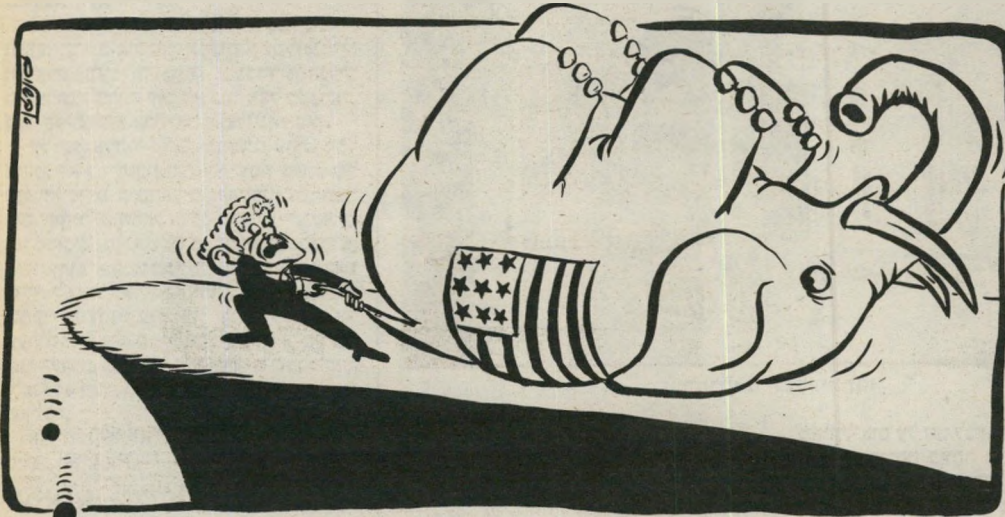
יש מילחמות איתנים סביב השאלה הגורלית: האם תסכים ישראל לרשימה שאינה קיימת, שתכלול שמות של פלסטינים שאינם קיימים, ושלא יוכו חלילה באישורו של אש"ף, שמוטב שלא היה קיים, כדי לנהל שיחות על פי סדריו שאינם קיים, ושלא יכלול אלא סדרים לעריכת בחירות בשטחים הכבושים, שבעיקבותיהן תקום הנהגה פלסטינית אותנטית שלא תעסוק בעניינים לאומיים אלא רק בתקופת-ביניים. כדי שאי-פעם בעתיד הרחוק ידובר על פיתרון שלא יתכן, ושלא יכלול בשום פנים את החזרת השטחים הכבושים תמורת שלום...

על כך מדבר שרהחוק האמריקאי עם שרהחוק הישראלי בטלפון, אך אינו מוכן להגיש חלילה דבר בכתב. מצפים שיצד חק שמיר יביא עימו לוושינגטון תיקון כלשהו של נוסח חמש הנקודות, שבאו לתקן את 10 הנקודות, שבאו כתגובה על ארבע הנקודות...

כך תבוא פריצת-הדרך. ההתערבות המברעת של ארצות-הברית, שהיתה חסרה עד כה. הלחץ האמריקאי הגואל.

ואם זה ימשך ככה, יש תיקווה כלשהי שבעוד שנתיים-שלוש תהיה תזווה של מילימטר אחד או שניים. בשעה שמדי יום נהרגים בני-אדם, נקטלים ילדים, קורים אלף ואחד דברים נוראים.

פארסה בתוך טראגדיה.

אין שום אפשרות להציג בעיתון אמריקאי חשוב נקודת-השקפה העויינת את המדיניות של ממשלת-ישראל. לא יתכן, למשל, להציג באופן שיטתי את המדיניות של אש"ף כמקביל לזו של ישראל. לא יתכן כמעט להציג את דעת האופוזיציה השמאלית בישראל. אמנם, מדי פעם מפרסם עיתון אמריקאי מאמר חריג של פעיל אש"ף או של איש-שמאל ישראלי. זה דרוש כאלבני, כהוכחה לליברליות. אבל זהו קוריוז, הבטל בשישים, אם לא בשש מאות.

שילטון זה אינו טוטאלי. יכול עיתון אמריקאי לפרסם פעם בשנה מאמר חריג. יכול סנאטור להשמיע דיעות חריגות במי-שך כמה חודשים. יכול נשיא לקבל החלטה חריגה, ערב צאתו לגימלאות (כפי שעשה רונלד רגן, כאשר החליט ממש ערב פרישתו הסופית לפתוח בדי-שיח עם אש"ף). יכול אירוע חריג מאוד (כמו פרשת-פולארד) לפתוח לרגע-טק סרק בקיר. אבל השילטון הישראלי במערכות הקבועות בארצות-הברית הוא כמעט מוחלט. השילטון הישראלי בניו-יורק ובוושינגטון יציב לאין שיעור משילטון ישראל בעזה וברמאללה.

האנטי-סמים טוענים שהיהודים שולטים בכל העולם. זה מוגזם מאוד. אבל אין ספק שהיהודים שולטים כיום בכמה תחומים מכריעים בארצות-הברית.

אם אנחנו רוצים להבין את הנפתולים המוזרים של המדיניות האמריקאית, עלינו לעמוד על תופעה זו. הדברים נוגעים לגורלנו, ועלינו להסיק מהם מסקנות.

ארצות-הברית אינה יכולה להפעיל לחץ על ישראל, מפני שאין היא מסוגלת לפעול על פי האינטרס הלאומי שלה בכל הנוגע לישראל.

מבחינה מעשית, ארצות-הברית היא שטח כבוש בידי ישראל.

אין זה כיבוש ישיר, גלוי, ברוטאלי ומטומטם, כמו מיטטר-הכיבוש הישראלי בגדה וברצועה.

זהו כיבוש מתוחכם מאין כמוהו, שאין לו את ורע במציאות העולמית, ואולי גם לא בתולדות העמים.

מקד הכיבוש הישראלי הוא הקונגרס של ארצות-הברית, שני בתיה-הפרלמנט הממלאים תפקיד מרכזי במיש-טור האמריקאי.

בשנים האחרונות הגיעה ישראל ליריב כך שהיא יכולה להפיל בבחירות כל סנאטור וכל איש-קונג-

אמריקה צריכה לפעול. אמריקה צריכה להכריח את ישראל לזוז לקראת השלום, שהוא חיוני כל-כך לעתידה ולכיתחונה של ישראל. אמריקה צריכה להציל את ישראל מעצמה.

זהו הפיזמון החוזר. שמענו אותו מיידע-כמה פעמים. גם מפני גדולים וחכמים.

שני הבאנדיטים צריכים לכפות את השלום על ישראל, אמר לא-אחת הפרופסור ישעיהו ליבוביץ. הלחץ האמריקאי יביא את ישראל לניהול מדיניות נבונה, אמר נחום גולדמן המנוח. הכמיהה לשלום הכפוי, מעשה ידי אמריקה (או אמר ריקודרוסיה), מאחד את כל פלגי מתנגדי-השלום בישראל.

זהו הפיתרון לכל. מה שנקרא כשפת-התיאטרון DEUS EX MACHINA, האל היוצא מתוך המכונה.

אבל השלום הכפוי, כמו המשחית, התמהמה ולא בא. הוא לא יבוא גם בעשוי.

יש לכך סיבה. וכל עוד הסיבה הזאת תישאר על כנה, הלחץ האמריקאי יישאר בגדר חלום.

לכאורה, על פני הדברים, התחזית היא פשוטה וסבירה לגמרי.

לארצות-הברית אין עוד עניין בהמשך הסיכסוך הישראלי-ערבי. ברחבי העולם כולו נסוגות המעצמות הגדולות מן הסיכסוכים המקומיים, ודוחפות את הצדדים לפשרה. האינטרס הלאומי האמריקאי — אינטרס ביטחוני, כלכלי ומדיני — מחייב את סיום הסיכסוך.

אמריקה היא מעצמה כבירה. ישראל היא מדינה קטנה. הליכוד ובעלי-ביתו מהווים רק את מחצית ישראל — חצי זבוב לעומת פיל אדיר.

ישראל תלוייה כליכולה בארצות-הברית — מבחינה כל-כלית, צבאית, מדינית. אין היא יכולה להתקיים אף שנה אחת, ואולי אף לא חודש אחד, בלי עזרה אמריקאית מאסיבית בכל התחומים האלה.

על כן, די בתנועה קטנה של האצבע האמריקאית כדי להכניע את ישראל. ארצות-הברית יודעת זאת. ישראל יודעת זאת.